

ΠΡΩΤΑΙ ΑΦΟΡΜΑΙ ΕΙΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ
ΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΟΥΩΝ.

Όστις περιοριζόμενος εις τὸ ἐνεστὸς δὲν στρέφεται καὶ εἰς τὰ ὀπίσω διὰ τὴν ἐρευνήσῃ καὶ τὰς παλαιότατας γενεάς, φαίνεται ὡς νὰ πιστεύῃ ὅτι δὲν ἔστι τίποτα νὰ ἴδῃ, οὔτε νὰ μάθῃ αὐτόθεν· ὅτι τὰ πράγματα ὑπῆρχον ἐκπάλαι ὅποια καὶ νῦν φαίνονται, καὶ αὐτὰ δὲ ἰδέει καὶ γινώσκει καὶ κυβερνήσει ἐπεὶ πάντοτε. Ἄλλ' ἀνάλογόν τι ἤθελε συμβῆ καὶ τὸν μηδέποτε ἐξεληθόντα τῆς πατρίδος του· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐμελλε νὰ νομίσῃ ὅτι παντοῦ ὑπάρχει αὐτῆ γῆ καὶ ὁ αὐτὸς οὐρανός, ὅτι πάντες οἱ ἄλλοι καὶ ἑτερόχθονες λαοὶ φρονοῦσι καὶ δοξάζουσι ὡς οἱ ἄνθρωποι, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων αὐτὸς ἔτυχε νὰ ᾖ· ὥστε ὁ μὲν πρῶτος ἤγειρεν ἐκλαμβάνει τὰ πράγματα ὡς αἰῶνα, ὁ δὲ δευτέρος τὰ ἐπιχώρια ὡς παροῦσα.

Τοιαύτη ἱστορικὴ καὶ γεωγραφικὴ ἀμάθεια, μᾶλλον εἰπεῖν τοσαύτη ἀβιλιτηρία καὶ ἡλιθιότης παραλύει τὰς αἰτίας πάντων πρόδοτον, ἐμποδίζει διὰ παντός τὴν ἀνακάλυψιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὑποβιάζει τὰ λογικὰ ὄντα εἰς τῶν ἀλόγων τῆν ἰσχύον· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὡς ἀπίστην.

Τόμ. Α'.

θανον, οὔτε ἀδύνατον. Διότι ὑπῆρξαν αἰῶνες ἁλόκληροι, καθ' οὓς ἡ βεβαίως πολιτικὴ καὶ ἡ στρατιωτικὴ, εἴτε πολιτικὴ δύναμις ἦσαν τόσῳ συνιστηγμένα καὶ συμπαραγεῖς, ὥστε τὰ πλήθη ἀκοινοῦντα διατελοῦντα, καθὼς εἰς τὴν κεντρῶν Ἀφρικῆν (Τομποκτοῦ) δὲν διέφερον τῶν ὑποζυγίων κτηνῶν, τὰ ὅποια οὔτε ἐκ πλαγίων, οὔτε εἰς τὰ ὀπίσω δύναντο νὰ βλέπωσιν· εὐρέθησαν δὲ καὶ τέτοιαι πονταχόθεν· ὡς νῆσο, μεμονωμένοι, καθὼς καὶ κατὰ τὸ 1818 ἀνακαλυφθεῖσα παρὰ τοῦ ὠκεανοπλεύστου Ross ὑπερβόρειος χώρα (Arctic—highland) τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐπίστευον σπουδαίως ὅτι ἄνασσα ἡ γῆ ἦτο πάχος, κατοικημένη δὲ μόνον ὅπου αὐτοὶ ἐγεννήθησαν.

Βαθμηδὸν ὅμως πανταχόθεν καὶ παντοῦ ἐκτείνεται ἡ διδασκαλία τῆς γεωγραφίας καὶ ἱστορίας. Τὰ μνημεῖα, τὰ νομίσματα, τὰ ἀγάλματα εἰσπίπτουσιν, ὡς τὰ βιβλία, τὴν κατάστασιν τῶν παρεληθόντων χρόνων, οἱ δὲ περιηγηταί, καὶ τὰ μεταφερόμενα ἀπὸ τὰς ἐσχατίας τῆς γῆς προϊόντα ἀναγγέλλουσι τὴν ὑπαρξιν ἄλλων κλιμάτων, ἄλλων ἐθνῶν, ἄλλων ἐθίμων καὶ θρησκευμάτων καὶ Κυβερνήσεων· οὗτω δὲ ἡ γεωγραφία καὶ ἱστορία ἐργάζονται ὁμοίως ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐνταμιλλῶνται νὰ πλατύνωσι μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῆς διανοίας τὸν ὀρίζοντα, νὰ ἀφανίσωσι τὰς προλήψεις καὶ διεισδαιμονίας, νὰ συνάψωσι διὰ δισμῶν ἠθικῆς ἀμορφότητος καὶ συμπαιδείας, καθὼς καὶ δι' ἀμοιβαίων ἡκονῶν συμπερὸν τῶν τῶν ἀφ' ὧν τῶν ἀνθρώπων γένου· οἰκογενείας.

Ἐκ τῶν δύο τούτων ἐπισημῶν ἡ γεωγραφία μάλιστα

Τευχ. ΚΑ'.